

Klaus Vilner
Pallies le Bourg
F-12540 Le Clapier
France

telefon nummer : +33 5 65 99 38 21
telefax nummer : +33 5 65 99 38 21
e-mail: Klaus.Vilner@wanadoo.fr

Le Clapier, den 28. juli 2011.

Skatteminister Peter Christensen,
Skatteministeriet,
Nicolai Eigtveds Gade 28,
DK – 1402 København K

Kære Skatteminister Peter Christensen,

Hvis man i dag som modtager af dansk pension flytter til Frankrig, bliver man dobbeltbeskattet af denne pension, idet man kommer til at betale fuld skat både til Danmark og til Frankrig af de samme pensionsudbetalinger. Det samme gælder, hvis man allerede bor i Frankrig og først på nuværende tidspunkt begynder at modtage pension.

Det skyldes, at Danmark i sommeren 2008 opsagde dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig, således at den bortfaldt ved udløbet af året 2008, og at Frankrig har undladt at give dobbeltbeskatningslempelse for danske pensioner for personer, som bor i Frankrig.

Det er naturligvis ikke særligt tilfredsstillende, at Danmark og Frankrig i dag som EU-lande står uden en dobbeltbeskatningsoverenskomst som følge af, at det ikke er muligt at komme overens om en løsning af pensionsbeskatningen, og at parterne står så langt fra hinanden i dette spørgsmål, som tilfældet er. Så vidt jeg forstår, er situationen den, at Danmark kræver beskatning af de danske pensioner som følge af at disse er optjent, mens man boede i Danmark og på det tidspunkt fik fradrag for pensionerne i den danske skat, medens Frankrig holder på, at pensionerne udbetales på et tidspunkt, hvor man bor i Frankrig, og at Frankrig – også af hensyn til konsekvenserne overfor andre lande – ikke vil acceptere en situation, hvor pensionister kan bo i Frankrig uden at skulle bidrage til det franske samfund med skat af sine pensionsindtægter samtidig med at det er Frankrig, som har udgifterne til de pågældende til hospitaler, ældreomsorg, sygepleje, samt til offentlige udgifter i øvrigt for de pågældende. Frankrig er i øvrigt i dette spørgsmål på linie med næsten alle andre lande i Europa, idet Danmark formentlig er det eneste europæiske land, som ønsker at få gennemført kildelandsbeskatning af pensionsudbetalinger.

Dobbeltbeskatningen af de danske pensioner er nu begyndt at give alvorlige problemer for en del danske pensionister, som bor i Frankrig, og derfor er der en del pensionister, som ikke er omfattet af overgangsordningerne, som må indse at de nu ikke længere har råd til at blive boende i Frankrig på grund af dobbeltbeskatningen, og at de derfor er ved at indstille sig på, at de bliver nødsaget til at flytte fra Frankrig til Danmark eller til et andet land, hvor de ikke udsættes for dobbeltbeskatning. For mange af dem er dette en personlig tragedie, da de har indstillet sig på at bo i Frankrig, kan

være fransk gift og kan have ægtefæller og børn, som aldrig har boet i Danmark og ikke behersker det danske sprog.

Hertil kommer, at det danske erhvervsliv er ganske kritisk over, at Danmark ikke har dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og med Spanien og har opfordret til, at der gøres forsøg fra dansk side på hurtigst muligt at få genetableret overenskomster med de to lande, idet bortfaldet af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne har betydet øgede skattebetalinger og øgede administrative vanskeligheder for virksomheder, som har erhvervsinteresser eller datterselskaber i de to lande eller for rederier, hvis skibe anløber havne i de to lande.

Det – i øvrigt meget begrænsede – merprovenu, som man havde forestillet sig ville blive resultatet af opsigelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, er formentlig desuden udeblevet.

Udvandringen til Frankrig af danskere, der nærmer sig eller har opnået pensionsalderen, er i dag stort set ophørt, og tværtimod rejser pensionisterne tilbage til Danmark, fordi de ikke kan magte dobbeltbeskatningen. En pensionist koster gennemsnitligt samfundet mere end den pågældende bidrager med i skatter, og derved får det danske samfund nu forøgede byrder ved, at pensionisterne bliver boende i Danmark eller flytter tilbage til Danmark i forhold til den situation, hvor de var rejst til Frankrig. Desuden belastes det danske sundhedsvæsen (hospitaller, ældrepleje m. v) yderligere ved at pensionisterne bliver boende i Danmark i stedet for at flytte til Frankrig.

De forøgede udgifter, som bortfaldet af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne bevirker for dansk erhvervsliv, er også ensbetydende med lavere overskud i virksomhederne og dette har den konsekvens, at virksomhederne nu på grund af faldet i indtægter bidrager med lavere skattebetalinger til det offentlige. Dette skattetab overstiger antageligt det skattemæssige merprovenu, som Danmark får ved at kunne beskatte pensionsudbetalinger til Frankrig.

Sammenfattende må man derfor konkludere, at opsigelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomsten har givet har givet forøgede indtægter til Frankrig (og Spanien) og lavere indtægter og større udgifter til Danmark.

I en radioudsendelse på P 1 i Danmarks Radio her til morgen opfordrede repræsentanter for dansk erhvervsliv til, at der bliver taget initiativ til, at forhandlingerne genoptages med henblik på, snarest muligt at få afsluttet nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og med Spanien. I den samme udsendelse gav formanden for Folketingets Skatteudvalg, folketingsmedlem Niels Helveg Petersen udtryk for, at det bør være Danmark, der tager initiativ til at få forhandlingerne om dobbeltbeskatningsoverenskomsterne genoptaget, da det i sin tid var Danmark, der ensidigt opsagde overenskomsterne.

Jeg har selv på samme måde fra tid til anden opfordret til, at Danmark tager initiativ til at få den nuværende beklagelige situation løst ved, at der indledes forhandlinger om nye overenskomster.

I din besvarelse af 22. februar 2011 af min henvendelse af 18. februar 2011 til Folketingets Skatteudvalg vedrørende lovforslag L 122 (Skatteudvalget 2010 - 11, L 122, Bilag 24) oplyste du, at Frankrig og Spanien havde tilbudt en løsning, hvor kildelandet må beskatte pension fra det andet land med maksimalt 15 %, og hvor bopælslandet nedsætter sin skat af pensionen med kildelandets skat. Dette vil medføre, at dansk pension højst beskattes efter skatteniveauer i Frankrig eller i Spanien, dog mindst 15 %, og at dobbeltbeskatning undgås. I så fald vil det være attraktivt for danske pensionister at flytte til de to lande. Omvendt vil det betyde, at Danmark kan beskatte franske og spanske pensionister i Danmark efter dansk skatteniveau, idet man dog skal afgive 15 % af skatten til Frankrig eller Spanien.

Hvis man tænker sig en person, der modtager pension fra Danmark på ca. 300.000 kr. samt dansk folkepension på ca. 60.000 kr., vil denne person komme til at betale ca. 35 % af denne indkomst som dansk bruttoskat, hvis vedkommende bor i Danmark. Bor den pågældende imidlertid i Frankrig eller i Spanien, vil den pågældende typisk komme til at betale mellem 25 % og 30 % af indkomsten i skat, forudsat at der er tale om pension i forbindelse med arbejdsindkomst eller pension udbetalt fra det offentlige. Er der tale om selvpensionering, er skatten ofte lavere.

Det vil med andre ord sige, at Frankrig og Spanien har tilbudt, at Danmark kan få halvdelen eller mere end halvdelen af den skat, som opkræves af danske pensioner efter fransk eller spansk skatteniveau og næsten halvdelen af den skat, som den pågældende skulle betale efter dansk skatteniveau.

Både Frankrig og Spanien har altså strakt sig ganske langt i et forsøg på at nå frem til et kompromis i forhandlingerne om en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst. Men jeg har bragt i erfaring, at man i hvert fald i Frankrig holder aldeles fast på, at det er Frankrig, der afgør, efter hvilke principper man skal beskattes, når man bor i Frankrig, og at man ikke er villig til at give køb på dette over hovedet. Dette rimer i øvrigt ganske godt med oplysningen om, at Frankrig og Spanien ønsker, at danske pensioner skal beskattes efter fransk eller spansk skatteniveau, når man bor i Frankrig eller i Spanien.

Det siger sig selv, at ingen af parterne kan få imødekommet deres ønsker fuldt ud, når man skal nå frem til et kompromis. Det er også sagt, at man oftest har opnået den bedste løsning, når begge parter bagefter er utilfredse med resultatet.

Skal der opnås overensstemmelse med Frankrig og Spanien om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster, er det derfor ikke realistisk at forestille sig, at Danmark fortsat skulle kunne beskatte de danske pensioner fuldt ud. Danmark står altså overfor et valg mellem enten ikke at få nogen ny dobbeltbeskatningsoverenskomst i det hele taget eller at få en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvor kildelandet må afgive en del af beskatningen til domicillandet.

Jeg skal på denne baggrund opfordre dig til at genoptage forhandlingerne med Frankrig og Spanien med udgangspunkt i det forhandlingsudspil, som de to lande er fremkommet med, men således at det beløb, som afsættes til kildelandet, søges forhøjet fra 15 % til f. eks. 20 % eller måske 25 %.

Dette vil indebære, at kildelandet i praksis får ret til størstedelen af skatterne, men at det samtidig respekteres, at beskatningen sker efter bopælslandets regler. Derved opretholdes princippet om, at dansk pension højst beskattes efter skatteniveauet i Frankrig eller i Spanien, således som de to lande ønsker. Og samtidig får Danmark retten til hovedparten af skatterne af de danske pensioner, således som Danmark lægger vægt på.

Det vil i øvrigt også betyde, at Danmark får et væsentligt højere skatteprovenu af danske pensioner fra pensionister i Frankrig og i Spanien, end det er tilfældet for så vidt angår den danske dobbeltbeskatningsoverenskomst med Portugal, hvor Danmark kun får skat beregnet som det beløb, den danske skat er højere end den portugisiske skat.

Jeg skal på denne baggrund opfordre til, at der indledes forhandlinger om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien.

Det kan oplyses, at jeg ligeledes har tilsendt dette brev til medlemmerne af Folketingets Skatteudvalg til orientering.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner